

Sygn. akt I CNP 38/14

.

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie ze skargi B. J. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 6 marca 2014 r. wydanego w sprawie
z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej w W.
przeciwko B. J.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 kwietnia 2015 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wniesiona przez pozwaną B. J. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 6 marca 2014 r. podlegała odrzuceniu z następującej przyczyny.

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego wyroku z prawem w części określającej jej istotę (jej treść), w której należy wykazać, że spełnia warunki przewidziane w art. 424⁵ § 1 k.p.c., powinna zawierać między innymi „wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe” (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Takie ujęcie tego warunku skargi oznacza, że skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie – w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia – jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżący powinien zatem wykazać, powołując odpowiednie przepisy, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje środek prawny, przy pomocy którego mogłoby nastąpić wzruszenie zaskarżonego orzeczenia.

Powołanie przez skarżącą w skardze jedynie art. 398² § 1 k.p.c. nie może być uznane za prawidłowe (wystarczające) wypełnienie obowiązku nałożonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. art. 424⁸ § 1 k.p.c., odrzucił skargę.